

[Hans Thyge Jacobsen.]

i København kunde et Ægtepar i Aldersrente plus egen Indtægt have lige ved 6 000 Kr. Altsaa Aldersrenten begynder at blive saa høj, at den stærkt nærmer sig til Tjenestemændenes Lønninger i de laveste Lønklasser og dermed ligestillede Arbejders Løn; det er ogsaa et Punkt, hvoraf man tydeligt og klart ser, at Alderdomsforsørgelsen er ved at komme ind i en Krise.

Jeg kan ogsaa prøve at vise, hvorledes det vil forme sig for en Mand i 16. Lønningsklasse med Hensyn til Pensionen. Han vil efter 28 Aars Tjeneste, naar han gaar af med fuld Pension, i Dag med samtlige Tillæg opnaa 4 992 Kr. eller for Nemheds Skyld 5 000 Kr. i Pension. Sammenlign saa dette med, hvad et Aldersrenteægtespar her i København kan opnaa, rundt 3 400 Kr., og kom i Hu, at Portøren selv igennem hele sin Tjenestetid med 5 pCt. af sin Grundløn og sine Alderstillæg og sit pensionsgivende Tillæg har bidraget til sin Pension, og man vil se, at den Forskel, der er imellem disse to Kategorier, er ved at blive ret minimal; saa minimal, at det maa vække til Eftertanke.

Hvis man prøver at gøre nogle Regnestykker her, vil man se, at det, Portøren i Aarenes Løb har bidraget til sin Pension, kunde han have købt en Livrente for, som kunde have indbragt ham 1 100 Kr. om Aaret; træk dette Beløb fra hans 5 000 Kr. i Pension, og man vil se, at han faktisk er nede paa omtrent det samme Beløb, som der opnaas i Aldersrente. Jeg nævner dette for at vise, hvorledes Spørgsmaalet om Forsikring trænger sig paa, ikke blot som et agitatorisk Fremstød fra vor Side, men ud fra Livets Virkelighed, for det kan dog ikke gaa, at Tilstandene bliver saaledes, at den arbejdende har lidet mere, og den selvpensionerede ikke mere, eller maaske endogsaa, naar vi faar det rigtig regnet ud, mindre end den, som oppebærer vederlagsfri Aldersrente. Det vil være en uholdbar Samfundstilstand her i Landet, det tror jeg alle i Virkeligheden vil være enige med mig i.

Ogsaa her er et Punkt, hvorudfra man kan se, hvorledes hele Forholdet er ved at komme ind i en Tilstand af den højeste Problematik. Det maa trænge sig paa med Livets Virkelighed at faa en Form for Pension eller Forsikring, hvad man vil kalde det, knyttet til Alderdomsforsørgelsen paa den ene eller den anden Maade. Jeg er ikke i Stand til nu — og det er der vist ingen der er — at angive, hvorledes dette skal ske, men der er paa den anden Side udpræget Enighed her i Landet om, at dette Spørgs-

maal bør undersøges grundigt med det Formaal for Øje at naa frem til en saadan Ordning.

Maa jeg, inden jeg gaar over til at give lidt af Folkepensionerings- eller Folkeforsikringstankens seneste Historie, sige, at jeg ved godt, man skal være forsigtig med historisk Forskning, det kan jo føre til mange forskellige Fristelser, viser det sig. Den ælleseneste Historie paa dette Omraade viser, at Kommunalbestyrelserne ude omkring i Landets Kommuner i Virkeligheden er slaaet ind paa noget af det, som her foresvæver dem, der taler om Ønskeligheden af en Folkepensionering. Jeg ved ikke, om det gælder i alle Kommuner, det tror jeg nu ikke, men det gælder i en lang, lang Række Kommuner, at naar man antager Folk, der er fyldt 35 Aar, opretter man samtidig en Forsikring sammen med de paagældende, saaledes at disse som sædvanlig betaler en Trediedel af Præmien, medens Kommunen betaler to Trediedele, en Forsikring, hvis Endemaal det er, den Dag Manden gaar af, at sikre ham et Beløb, som bringer ham op paa Pensionen for de tilsvarende Tjenestemænd. Man vil nok gøre den paagældende til Tjenestemand, men naar han er fyldt 35 Aar, vil man ikke gøre ham pensionsberettiget, men for at hjælpe ham til et Beløb, der svarer til Pensionen, har man altsaa mange, mange Steder omkring i Landets Kommuner indført en saadan Ordning, der jo i Virkeligheden er en forsikringsmæssig Tilbygning eller Overbygning, hvad man nu vil kalde det, paa Aldersrenteordningen.

Man er altsaa faktisk i Gang med noget i den Retning ude omkring i mange Kommuner, men jeg kan ikke se rettere end, at der ogsaa i de forskellige politiske Partiers Programmer er Tilslutning til denne Tanke. Hvor den er kommet fra, og hvem der i øvrigt har ført den frem, kan vi jo i denne saglige Forbindelse lade ude af Betragtning — det er ikke derfor, jeg bringer det frem — men jeg har vel Lov til at sige, at Det konservative Folkeparti paa et meget tidligt Tidspunkt har taget til Orde for denne Tanke, ja, jeg har endog paa Vælgermøder været ude for, at man har sagt, at naar Retsforbundet altid sagde „Grundskyld“, sagde vi „Folkeforsikring“, saa man kan ikke benægte, at vi fra vor Side har ført denne Tanke frem. Jeg kan ikke se andet end, at vi har haft Held med det, for saa vidt som denne Tanke altsaa er fremme i de andre Partiers Programmer.

I et Resumé af Socialdemokratiets Program, „Fremtidens Danmark“, staar der